

For de Jurisdiktioners Vedkommende, som ikke selv have eller ere lodtagne i en Tvangsarbejdsanstalt, bestemmer Justitsministeren, i hvilken anden Tvangsarbejdsanstalt de Personer skulle hensesættes, der i Jurisdiktionen dømmes for Løsgængeri eller Væleri eller efter § 41 straffes med Tvangsarbejde eller efter § 11 skulle affone Underholdningsbidrag. Udgifterne ved Tvangsarbejdsstraffens Fuldbyrkelse udredes som Delinkventomkostninger, undtagen naar Straffen er paalagt i Henhold til § 41, i hvilket Tilfælde Udgifterne bæres af vedkommende Kommune.

Kapitel IV.

Om Fattigvæsenets Myndighed og om Fattigunderstøttelsens Virkning paa den Trængendes rettlige Stilling m. m.

§ 34.

Den Understøttelse, som en Person efter sit fyldte 18de Aar har oppebaaret af Fattigvæsenet, kan dette af ham fordre erstattet saavel i hans levende Live som i hans Dødsbo. Dog skal den Fattigvæsenet her tillagte Erstatningsfordring ifkun kunne gjøres gjældende i Baagjældendes levende Live, saafremt det af Fattigbestyrelsen paa hans Opholdssted erkjendes, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det Fornødne til eget Underhold eller Opfyldelse af den ham paahvilende Forsørgelsespligt.

Den Understøttelse, der af Fattigvæsenet er ydet et foreldreløst Barn, som dør, forinden det har fyldt sit 18de Aar, skal Fattigvæsenet være berettiget til at søge erstattet i den Baagjældendes Dødsbo.

Den af vedkommende Fattigbestyrelse affattede Opgjørelse over Størrelsen af den ydede Understøttelse bliver at tage for gyldig, indtil dens Troværdighed afkræftes.

§ 35.

De Udlæg, som Fattigvæsenet gjør til en Trængendes Begravelse, blive forlods at erstatte af den Afsdødes Efterladenskaber, men iøvrigt staar Fattigvæsenets Erstatningsfordring tilbage for enhver den Baagjældende paahvilende Gjæld, forsaavidt denne hidrører fra Forpligtelser, der ere paadragne for Understøttelsens Ydelse. Have flere Kommuner Krav paa Vedkommende for ydet Hjælp, gaar det yngre af disse forud for de ældre.

§ 36.

For Fremtiden bortfalder Fattigvæsenets Ret til at beholde Alt, hvad Personer, som indtil deres Død have været indlagte paa Hospitalet, der staa under Fattigvæsenets Bestyrelse, maatte efterlade sig, uden Hensyn til om Værdien heraf overstiger Størrelsen af den vedkommende Trængende i det Hele ydede Understøttelse eller den paa ham anvendte Bekostning. Ligeledes bortfalder den Fattigvæsenet efter den hidtil gjældende Lovgivning tilkommende Ret med Hensyn til Arv, som maatte tilfalde deslige Personer, efterat de ere indlagte i Hospitalet.